

781. CHUDOBA

1717.

Ze Lhotky u Příbora

Ach, co je to za sla - vi - ček, co tak pě - kně zpi - vá? Ach, to je můj

naj - mi - lej - ši, ach, to je můj naj - mi - lej - ši, ze mne se vy - smi - va.

Ach, co je to za slaviček,
co tak pěkně zpívá?
[: Ach, to je můj nejmilejší, :]
ze mne se vysmívá.

Ty se ze mne nĕvysmívej
z chudobnej sirotky,
choť ja nĕmam žádných peněz,
ani žádné šaty.

Jenom ten vinek zelený,
kery mam na hlavě,
a ten jeden šuraneček,¹⁾
kery mam na sobě.

¹⁾ Šuraneček, potykanec, letníca.

1718.

Z Uacenovíc

Če - rve - ný, bí - lý tu - li - pán, če - rve - ný, bí - lý tu - li - pán, pušť mia, dě - ve - čko, na tvé slo - več - ko, pušť mia k vám.

[: Červený, bílý tulipán, :]
pušť mia, děvečko,
na tvé slovečko,
pušť mia k vám.

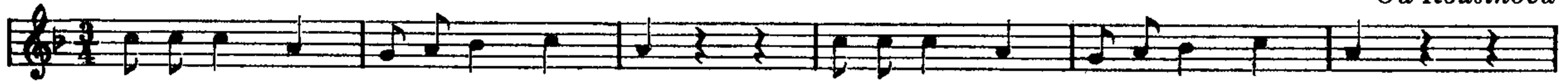
Ach, kerak já ta pustit mám,
já su chudobná, nic nemám.
Šak mia mamička vydělí,
dá mně peřiny bez peří.

Ješče sem byla maličká,
slibovali mně Janička,
ješče byl Janek v povíťu,
juž mu říkali: Můj zeťu.

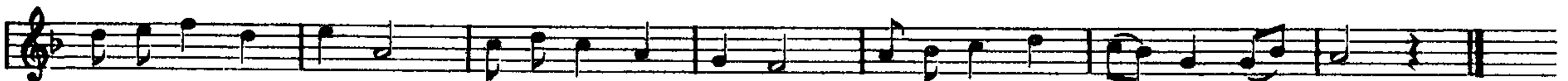
782. BOLEST A RÁNY

1719.

Od Rousínova

Ach, Bo - že můj, co mě mr - zí svět, ne - mů - žu na syn - ka za - po - mnět,

svět mě tu - ze mr - zí a sr - de - čko bo - lí, pla - ka - la bych, pla - ka - la hned.

Ach, Bože můj, co mě mrzí svět;
nemůžu na synka zapomnět.
Svět mě tuze mrzí
a srdečko bolí;
plakala bych, plakala hned.*)

*) Ach, můj Bože, co je láska zlá,
ach, je věru, věru nedobrá.
Děvečka se vdává, své mamičky nemá,
ach, je věru, věru nedobrá.

Ach, můj Bože, co je láska zlá,
ach, je věru nedobrá!
Synček se žení, tatička má v zemi,
ach, je věru, věru nedobrá.